

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

Etage Projects. A collective presentation by DANSK EXPORT indtil 8 OKTOBER

Etage Projects blev grundlagt af Maria Foerlev i 2013 og er et københavnerbaseret designgalleri med speciale i tværaestetiske metoder. Galleriets program sætter aktivt spørgsmålstegn ved og problematiserer de traditionelle grænser mellem kunst og design og abstraktion og funktion. Etage Projects arbejder med kreative, der former deres praksis imellem etablerede forestillinger om samtidskunst og design og søger at udvide og berige området kollektiv og tværfaglig kultur.

Til CHART 2021 præsenterede Etage Projects gruppeshowet 'Alting er som det plejer, sådan kan vi bedst lide det'; en kritisk refleksion over begrebet bæredygtighed og nationalt selvbillede, som dansk kultureksport. Udstillingen præsenterede nye værker af det danske kunstnerkollektiv, DANSK EXPORT, som alle fik deres formelle uddannelse uden for Danmark. Præsentationen fandt sted mellem CHART og Etage Projects' Copenhagen space og vil blive forenet af de forskellige kunstneres fælles interesse i at inkorporere performative elementer.

DANSK EXPORT er et kollektiv af følgende kunstnere og designere:

Med en eksperimentel og konceptuel tilgang til design søger **Victor Miklos Andersens** arbejde aktivt at sætte spørgsmålstegn ved eksisterende adfærdsnormer. Informeret af både naturlige levesteder og processer omfavner hans intuitive udforskning af forskellige genbrugsmaterialer de enkelte og unikke egenskaber ved hver. Miklos Andersen introducerer således abstrakte elementer i designsproget og konstruerer en nutidig æstetik, der både er materielt og politisk relevant for vor tid.

Villiam Miklos Andersen - De fleste elementer i Villiam Miklos Andersens praksis er kendetegnet ved interesse for de post-industrielle samfunds logistiske systemer. Hvordan personlige og private sfærer er vævet sammen med og formet af systemer skabt af økonomisk logik. Logistiske, effektiviserende systemer former også Andersens værker, når de vedtager formater, der er klar til at blive pakket og palleret. Han skildrer det levede liv midt i et stort netværk af systemer og evigt optimerende praktisk.

Aske Hvitved

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

Christian+Jade er baseret på en instinktiv søgen efter en dybere følelse af at tilhøre de rum, vi bebor. De stræber efter at skabe objekter, der tilskynder til fornuftige og værdifulde interaktioner gennem konceptuelt drevne fortællinger og alvorligt materiale og teknikker. Deres nylige værker er en ode til vores kollektive historie med ild og indfører tilbage i vores hjem en levende form, som mennesker samledes i tusinder af år for at lede efter hyggelighed, varme og beskyttelse.

Anna Aagaard Jensens designpraksis forhører kvinders forudfattede dikterede adfærdsmønstre og de sociale faktorer, der gør det muligt for dem at fortsætte med at eksistere i dag. Hendes objekter er alternative repræsentationer af de arketyper, der omgiver os, lavet med et hyperfeminint æstetisk sprog, hvor hun bruger makeup og udtrækker former relateret til kvindekroppen. Ved at skabe funktion former Jensen sig til en historie, der går ind for en ny måde at se design på og uundgåeligt på vores miljø.

Niels Nielsen - Med fokus på teknologi og en konceptuel tilgang til sit arbejde søger Niels Nielsen at pakke forholdet mellem tradition, demokrati og propaganda ud. Informeret af politik, massemedier og religiøs

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

adfærd undersøger hans arbejde, hvordan ceremonier og billedsprog håndhæver hierarkier i samfundet. Ved at opkræve formel plads er hans mål at adskille sig selv og publikum fra det ufokuserede blik, vi så ofte retter mod verden.

Esben Ingemann Larsen - Med en konceptuel og politisk tilgang til sin

skulpturelle praksis har Esben Ingemann Larsens værker til formål at formidle og diskutere politiske, sociale og historiske perspektiver på nutiden. Hans fokus på arketyper - hos mennesker såvel som i objekter - danner rummelige rammer for en nysgerrig praksis, der ønsker skulpturer og designede objekter til at holde mening og meninger. Esben I. Larsens arbejde er ofte markeret og afledt af et subtilt oprør, der driver et selvsikkert, men modstridende syn på de spørgsmål, han undersøger.

Mellemste rum SUPERPOLY

Superpoly er en duet dannet af Antoine Grulier og Thomas Defour, baseret i Hyeres i den franske riviera. Deres praksis har udviklet sig omkring interiørarkitektur, grafik og dekoration siden 2015, og det er sammensmeltningen af to metoder, plastik og anvendt, omkring solfarvede påvirkninger. For hvert af deres projekter søger de at udvikle et fordybende og unikt rum gennem et plastisk indgreb. Deres projekter består af dialoger mellem en nutidig kunstnerisk praksis og konstruktionen af boligarealet.

Farve er det centrale element i Superpoly's arbejde, og Antoines karakteristiske malemåde bringer alle deres elementer og materialer ind i en sammenhængende helhed. Som deres inspiration Vallauris engang udtrykte det: "Den nye bølge af kunstnere skaber i frihed, modsætter sig al

konformisme, anvender modernismens store principper, hvor ekspressionistiske former og middelhavsfølsomhed blander sig."

Have a Seat (bagerste rum)

Atelier Axo x Lulu Kaalund Stole med polstrede sæder

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

atelier axo er en tværfaglig design- og arkitekturpraksis baseret i København. atelier axo blev grundlagt i 2019 af designer Rose Hermansen og arkitekt Caroline Sillesen, begge med kandidatuddannelser fra Det Kongelige Danske Kunstakademi, Arkitektskole, Design og Konservering.

Atelieret har specialiseret sig i mindre arkitektur, indretning sammen med objekter og møbler. Projekter spænder fra kunstgallerier, herunder galleributikker til avancerede detailbutikker, restauranter og kontorplanlægning samt private kunder med boligprojekter. Ved design af et projekt sigter atelieret på at designe stedsspecifikke løsninger og møbler så meget som muligt, med vægt på hvad der allerede finder sted på stedet.

atelier axo designer også møbler og objekter bortset fra de arkitektoniske projekter. Designene kan købes gennem atelieret. Hvis du er interesseret, kan du skrive en e-mail til info@atelier-axo.com.

Lulu Kaalund, 31, begyndte at hækle, efter hun slog sit hoved i en ulykke og måtte droppe drømmen om at blive kok. Hun er bl.a. inspireret af kultserien Seinfeld og snart på vej med et samarbejde med designer Anne Sofie Madsen.

Af Stinne Kaasgaard

Tekstil er ikke bare tøj på kroppen og tæpper i hjemmet. Tekstiler taler til sanserne og kan både have en praktisk funktion og være kunst. Og så er de uforudsigelige og tidskrævende og passer derfor som tråd i nål ind i tidsånden. Det viser [Sarah Becker](#), [Nanna Burmeister](#) og Lulu Kaalund, som kreerer noget af det smukkeste håndlavede design og tekstilkunst herhjemme lige nu.

Hvordan kom du i gang med at hækle?

Jeg arbejdede på Michelin-restauranten Relæ i København, hvor jeg var i lære som kok. Tre måneder før jeg var færdig som kokkelev, fik jeg en allergisk reaktion og besvimeede i badet, da jeg kom hjem. Jeg slog hovedet og fik en hjernerystelse og en hjerneblødning, som gjorde, at jeg var syg i halvandet år. På daværende tidspunkt var Bettina Bakdal (designer, red.) min svigermor, og hun lærte mig at hækle. Vi skulle prøve at lave vaskeklude uden mikroplast, en af dem blev større end planlagt og endte derfor som gave til min venindes nyfødte søn.

Hvordan adskiller hækling sig fra kokkefaget?

Kokkefaget er nok et af de farligste erhverv, du kan arbejde i. Jeg stod jo og arbejdede med ild og knive, og fordi det var en ambitiøs restaurant, en af verdens bedste, havde jeg en 80 timers arbejdsuge. Med den hjerneblødning, jeg har fået, kan jeg aldrig arbejde på den måde igen. Hækling er mere kreativt, men kan stadig være stressende, fordi jeg arbejder med mange deadlines. Til gengæld har jeg kunnet bruge den disciplin, jeg har fra køkkenet, i mit arbejde som selvstændig.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

Hvad gør hækling særligt?

For mig er formatet perfekt. Det adskiller sig fra fx strik, fordi strik bare er fremad. Med hækling kan jeg gå den vej, jeg har lyst til. Jeg planlægger ikke, hvordan noget skal se ud og kan fx også hække videre på noget strikket.

Hvor finder du inspiration?

Det, der har inspireret mig allermest, er tv-serien Seinfeld, som jeg aldrig bliver træt af. Jeg hækler langt de fleste af mine ting med den kørende og elsker trygheden og det langsomme tempo i den. Jeg kan hække hvor som helst og gør det også. Det, synes jeg, er ret skønt. Jeg har altid de ting, jeg arbejder på, med mig.

Du laver både tøj og udstiller. Hvornår bliver håndarbejde til kunst efter din mening?

Det virker heldigvis, som om kunstverdenen er begyndt at acceptere håndværk mere, men jeg bliver alligevel ofte

konfronteret med, hvorfor jeg laver tøj og ikke bare holder mig til kunst. Især kunstnere siger til mig, at jeg skal holde mig fra det, og at jeg er for god til det. Men det er ikke længere sådan, at hvis du først begynder at lave tøj, kan du ikke lave kunst igen. Sådan har det jo været før. Det har ikke været anset som lige så fint. Og tøj bliver stadig lidt set som kunstens grimme kusine.

Hvad er dit bedste begyndertip?

I virkeligheden er jeg ikke ret god til at hække. Jeg mestrer kun den klassiske metode, og jeg kan ikke læse en opskrift. Jeg prøver mig bare frem, hvor irriterende det end lyder.

Charlotte Kingsnorth Stol med smeltet grønt sæde

Charlotte Kingsnorths London-baserede studie skærer igennem traditionelle håndværksteknikker og hacks ind i industrielle processer som en slags kunstform. Hun er interesseret i dekonstruktion af arketyper, demontering af et objekts identitet og krydsbestøvende typologier og fremstillingsmetoder.

I 2019 præsenterede hun sit første store show med The New Craftsmen, der gav hende i opgave at producere en samling bronzemøbler baseret på hendes nye undersøgelser af lavlignende patineringsmetoder.

Hun er uddannet fra Royal College of Art's Design Products-program og driver nu sin London-baserede praksis og arbejder med kunder, gallerier og virksomheder, herunder Bill Gates, Fendi, SHOWstudio, Christies, The Crafts Council, The V&A, The New Craftsmen, Holon Design Museum i Israel, Triennale Design Museum i Milano, og vist på designmesser i Design Miami, London, Paris og Milano.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

Better Weather Pink + grøn stol + vase

Better Weather er et designstudie, der blev grundlagt i København i 2020 og producerer unikke statstykker: møbler, interiører og objekter for livet.

Fusioneret i samarbejdet mellem Anne Werner og Kasper Lyngge - med tidligere liv inden for mode, tekstildesign, printmaking og samtidskunst - navigerer Better Weather's tværfaglige praksis i en vedvarende undersøgelse af form og en urban social/kulturel kontekst, der kræver mere af design end anonymitet, passivitet og det moderne nervøse ekko.

Studiet er funderet i bæredygtighed-reinkarnerer og næppe tæmmer vores planetaffald-hvert stykke startes med et ønske om at arbejde med materialer, der stammer fra fabriksbiprodukter eller industrielt og byaffald.

Minjae Kim Vase + Fast Chair

Minjae Kim er en koreansk kunstner, der arbejder i New York med baggrund i arkitektur og møbeldesign

Hans praksis inden for møbler og genstande fungerer som en modsætning til begrænsningen i arkitekturpraksis i tid, skala og tilgængelighed.

Resultaterne er enkle, finurlige, ufuldkomne, sammenhængende, upraktiske, irrationelle og ofte følelsesmæssige one-liners, der kredser om en idé.

Karl Monies Glaskande + træskamler med termo maling

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

Karl Monies 'strejf i stentøj' manifesterer sig gennem en række fartøjer: en række dekorative låg med låg, krukker og krukker prydet udvendigt af flerfarvet klatretov og afsluttet med overdimensionerede korklåg. Monies er uddannet maler og smykkedesigner på deltid, og er noget af en fremmed for utilitaristiske designobjekter, som han nærmer sig med naivitet af en amatør, en ydmyg studerende. Hans igangværende Arcana-serie, hvis første del er repræsenteret i denne bog, omfavner designtænkning kun for at forhøre den og undergrave den indefra, hvilket resulterer i en række æstetisk overbevisende, esoterisk symbolske og dybt humane objekter, der virker både gamle og hyper-nutidig, fjollet og sublim.

Født i København i 1984, Monies fik sin BFA fra Slade School of Fine Art i 2012 og tog derefter ophold på

Bangkok University i 2014. Han er nu baseret i København, og hans seneste udstillinger omfatter "Arcana" på Etage Projects (2019), "Le Hasard et la Nécessité" på CCA i Andratx, Mallorca (2019), "Masters of Laurels" på Rumpelstiltskin, New York (2019) og "Socle du Monde Biennale" i Herning, Danmark (2017).

Galleriets åbningstider er ændret: tirsdag - fredag 12:00 - 17:00 lørdag 12:00 - 16:00

Galerie Pi Eric Savage (US) – Exorcism ≠ Udstillingsperiode 8. sept - 2. okt 2021

Den New York baserede kunstner og tidligere street art kunstner Erik Savage fortællinger er brudstykker af det større urbane landskab. Det er aldrig bevidst politisk, men man kan ikke undslippe den underliggende sociale kommentar, der siver gennem hans værker og de involverede karakterer.

Erik Savage var i 2011 del af den ambitiøse Living Walls Albany, og hans værker er blevet vist i New York, Washington DC, Oakland, Californien, London, Tel Aviv, Moskva, og Basel.

Galleri Benoni – Bo Rune Madsen Selvudsigt

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

Benoni har set frem til at vise dig den tredje soloudstilling med Bo Rune Madsen i Galleri Benoni.

Udstillingen viser en videreudvikling af det univers som Bo Rune Madsen har gjort til sit særegne udtryk indenfor tegning. Det genkendelige eventyrlige udtryk, med verdener som kun findes i fantasien, bliver der holdt fast i, omend mere frit og sprudlende end nogen sinde. Bo har nu brugt de seneste 6 år som billedmager og visuel fortæller.

Udstillingen 'Selvudsigt' viser en serie nye tegninger, der alle har en fælles fortælling om frihed, drømme og kærlighed til livet.

Den hylder det som en lang leg, og viser os de mange nuancer livet besidder. Øjeblikke som nogle af os måske har fortrængt, glemt eller haft for travlt til at omfavne. Et øjeblik er jo hurtigt væk og borte. Men mange af os ville nok ønske at vi kunne holde fast i netop det moment hvor Peter Pan stadig boede i vores sjæl.

Tableau – ALTUS BLÆS Glas Studie

Ordet TABLEAU stammer fra det franske 'tableaux', som er et andet ord

for scene. En scene som repræsenterer en signifikant historie og dennes univers samt viser dem på helt nye måder.

TABLEAU er et galleri, et designbrand og en blomsterforretning. Galleriet er sat i verden for at skabe og fremvise nye og innovative objekter til blomster, som iscenesættes og fremstilles på helt nye måder.

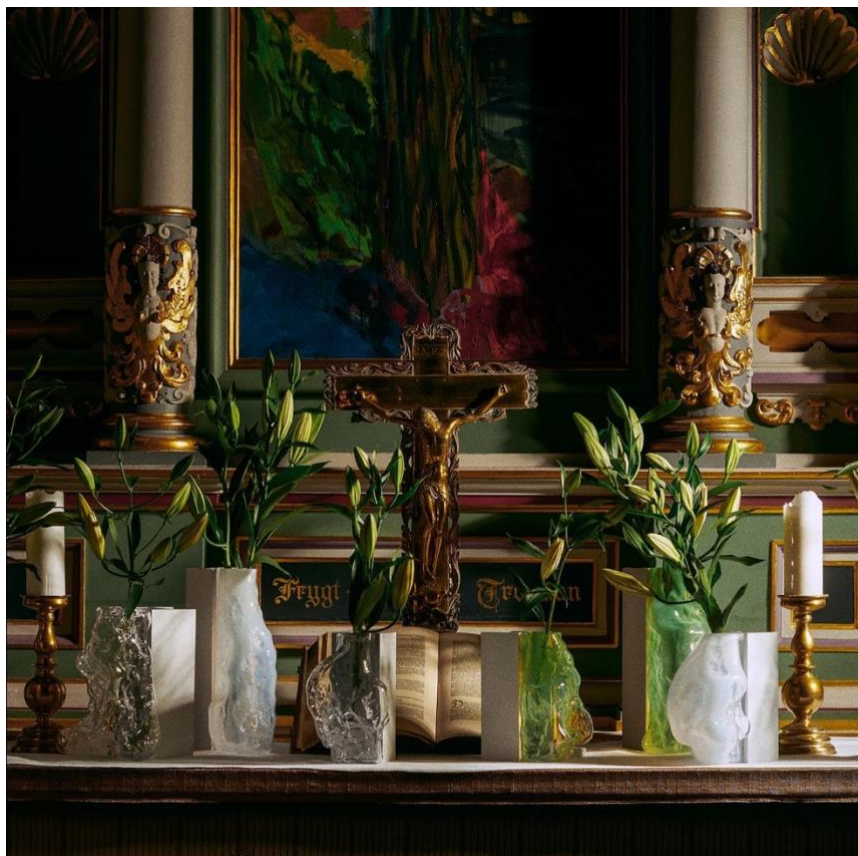
Kunstnere og designere, som udstiller i TABLEAU, bliver alle bedt om at forholde sig til blomster eller andre arter inden for den botaniske verden. På den måde skabes et bibliotek over unikke og specialfremstillede objekter til blomstergalleriet.

TABLEAU byder dig velkommen ind i en verden, der består af et sammenstød mellem rå materialer og blomster, unikke designlinjer og kunst.

BLÆS fremstiller moderne brugskunst og unikke værker, som forener design og natur, form og funktion, kunst og teknologi. Produkterne er resultatet af det individuelle og fælles arbejde af de to glasdesignere, Jette Bøge & Sally Xenia.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

'ALTUS' er BLÆS' nye samarbejde med @tableau_cph, der blev lanceret 17/9 i Tableau -galleriet!

Vaserne er glasblæst, og mens en jernform former rygprofilen, er den forreste profil lavet med sten, som vi har samlet i vores omgivelser i Refshaleøen.

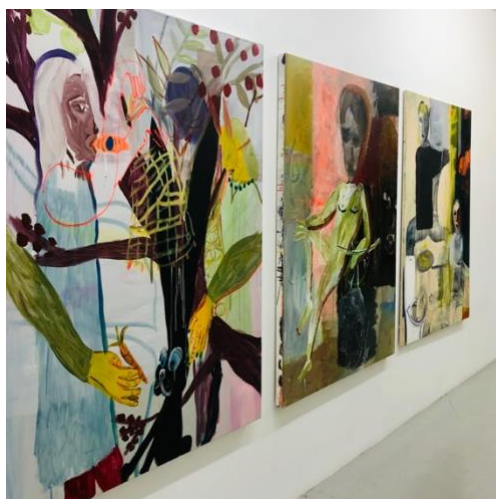
Formen er konstrueret til hvert stykke, hvilket gør hvert stykke unikt.

'ALTUS' er latin og refererer til noget højt eller over normalt, noget som vaser og blomster kan siges at gøre. Samarbejdet viser en krydsning mellem kunst, design og håndværk.

Galleri KANT David Noro. Late night, none but a shadow in sight

Vi er meget glade for at byde dig

velkommen til KANTs første soloudstilling med den danske kunstner David Noro. "SEN NAT, INGEN, MEN EN SKYGGE I SIGT" består af en række malerier og skulpturer, der blev skabt i 2020-21.

Udstillingen er, ligesom meget af Noros værker, flerlags med referencer, men en vigtig overvejelse for kunstneren, som forberedelse til dette show, har været tanken om et voyeuristisk alter-ego, der gemmer sig i buske og buske. Voyeur placeres i en scene med kasseret affald, en scene, der er indhyllet i hemmeligholdelse, hvor hverdagsliv og snak møder en ulogisk virkelighed.

Den anonyme tilskuer observerer forbigående, registrerer deres møder og fremgangsmåder. I denne kontekst ser mange af malerierne ud til at fremhæve en natlig mørk atmosfære, "das unheimliche", hvor de viste figurer er uforstyrrede og fortsætter deres verdslige aktiviteter uden vidnes kendskab.

Noro er maler, men andre arbejds kategorier omfatter tegning, grafik, keramik og tredimensionelle objekter. Baseret på et personligt arkiv med tilfældige ord, tekster, sange og samtaler videregiver Noro fragmenter fra hverdagen, som er poetisk forankret i hans kunstneriske praksis.

Noro har ikke noget foretrukket emnefelt. Værker er skabt med et momentant og relationelt tankesæt, hvor motiver opstår og konstant modnes. Hans værker udfolder arketyperiske historier, hvor skurke, helte og simple karakterer frit optræder i fortællinger, som kan fremstå lige så banale og intellektuelt komplekse.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

David Noro (f. 1993) bor og arbejder i Amsterdam og København. Han studerede ved Gerrit Rietveld Academy i Amsterdam og Royal Academy of Fine Arts i Antwerpen. Noro er repræsenteret i private samlinger i Danmark, Sverige, Belgien, Holland og England.

Galleri Susanne Ottesen. Geopromenade: A tour of Andreas Eriksson's new paintings

Jacob Wamberg - i udstillingskataloget Promenade (2021)

Vi ved ikke præcis, hvor vi er, bortset fra at det kunne være et sted i naturen. Dybt i naturen, eller rettere, under dens overflade. Med vores øjne låst på sedimenter af sten, ler, sand og muldjord. Mineraler, der afslører deres sammensatte krystaller. Erosion, der lægger de forskellige lag af jord i uregelmæssige intervaller. Selvom de geologiske foreninger kun er en af mange muligheder og en, der fusionerer med den sanseoplevelse, der formidler det, understreges det af de synlige penselstrøg, der kondenserer i skiftende grupper af parallelle linjer inden for de uregelmæssige flager, der udgør de grundlæggende grammatiske komponenter i malerierne. Når du accepterer invitationen gemt i udstillingens muntre titel, Promenad, og tager en spadseretur gennem Andreas Erikssons nye malerier, bliver den ellers sikre borgerlige gåtur gennemsyret af et strejf af feltarbejde, når vi går ned i dette komplicerede telluriske puslespil.

Selvom Erikssons kunst længe har beskæftiget sig med kategorien landskab - indrammet panorama - natur - er det som om hans nylige malerier er blevet tungere og ser ud til at være samlingssteder eller sedimentationsområder for en tilbagevendt fysisk materialitet. En materialitet, der blander sig med den ellers distancerede sanseopfattelse, der ligger i landskaber og bringer den tilbage til jorden. Som den tyske filosof Joachim Ritter påpeger, kunne naturens indramning i landskaber betragtes som en form for sorg for post-middelalderens industrikultur, en sentimental forsoning, der gennem sit distancerede perspektiv vender tilbage til os noget af den ømhed for naturen, der går normalt tabt, når teknologisk videnskab kortlægger, koloniserer og udnytter det. [1] Med et slags klimaks i det romantiske landskab, hvor det meste af kulturen på en klog måde trækker sig tilbage bag observatøren - til den usynlige, men uundværlige infrastruktur, der forvandler frontsynet til naturens tilsvarende uregerlige kaos, det sublime, til en sikker indsats, som du kan nyde under en spadseretur. Men hvad er brugen af en sådan afstandsdomineret forsoning i en verden, hvor industrien for længst har fusioneret med naturen og omformet den så dybt, at begge er blevet en del af den samme midlertidighed, den geologiske epoke kendt som Anthropocene?

Erikssons malerier kunne derfor betragtes som ruiner af romantiske landskaber - som en udforskning af de ubestemte perceptuelle rum, der opstår, når vi ikke længere kan distancere os fra naturen, men kan mærke det romantiske landskab falde sammen under dets nye antropocænvægt. Når luftig afstand komprimeres til stenet nærhed. Erikssons nyere malerier indeholder stadig strejf af hans tidligere, mere spraglede farve - himmelblå, solgul, græsgrøn - men plantens grønne og dyrenes blodrøde fremstår ofte underligt dæmpet og sluges af den jordiske palet af brune, grå og sorte. Det er som om, vi allerede har at gøre med en fornyelse af geologiske aflejringer, der ellers tilhører millioner af års værdi af plante- og dyredykning i jorden. Den måde, hvorpå Eriksson bløder de organiske grønnsager ind i de geologiske gråtoner og brune, kan endda tænke på den modvilje mod Jordens grønne topstratum, som Bruno Latour er så betaget af i sine seneste forsøg på at visualisere naturen gennem teater og udstilling.

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

Angående udstillingen *Reset Modernity!* (2016) i Karlsruhe erklærer den franske videnskabelige filosof:

Alt skulle være brunt og lagdelt og slet ikke grønt. Denne tilgang blev valgt for at hjælpe besøgende med at flytte opmærksomheden væk fra det, vi forbinder med naturen: grønt, globalt, enigt og pænt. I stedet havde den en dagligdags, jordisk, ødelæggende, brun, lagdelt karakter [...].

Er der et lignende nedadgående søgende geologisk instinkt i spil i Erikssons malerier?

Men som tidligere sagt: ligesom malerierne kan opfattes som overfladebunden natur nedsænket i jordens dybder, kan de også opfattes som visualiseringer af vores egen sanseoplevelse af denne proces, som de selv blander sig med. Deres ubestemmelige sedimentering er også en afspejling af en siltet fragmentering af minder og ubehandlede fragmenter af sanseopfattelse. Eriksson bemærker selv: "Jeg oplever maleriet som et billede af et øjeblik i tiden, en slags optisk væsen, der skal accepteres som et rum i sig selv, før vi kan træde ind i denne rummelighed [...]." Erikssons malerier kan derved ses som en visualisering af dette optiske væsen, et præ-rumligt rum, hvis tætte materialitet omslutter uden mulighed for at gå en tur igennem det endnu.

Uanset om du fortolker sedimenteringen af malerierne som enten stammer fra geologiske eller psykologiske lag, ender det i en så komprimeret tilstand, at vores flossede glimt af dets lag også får en metarefleksion, en selvanalyse af maleriets mediebaserede funktioner og dets interaktion med andre medier. Måske især det revne papir af dekollager. Man bliver mindet om det revne blik af en abstrakt ekspressionist som Clyfford Still, og man forstår også, hvorfor Erikssons malede visioner siden 2012 har kunnet omsættes til en række vævede gobeliner. Selvom de subtile gråbrune vævninger var baseret på en række diagrammatiske tegninger, der minder om de sorte og hvide linjer i malebøger, omdannede de sig til geologiske kludetæpper med hængende flosser og et påtrængende vævdesign, der veksler mellem lodrette og vandrette linjer.

Det, der er gået i stykker og derefter er blevet genforenet her, som på malerierne, er naturligvis især nordromantikken og dens idé om et sublimt skandinavisk landskab, en mere eller mindre arktisk flade af klipper, sne, tåge og sparsom vegetation. Erikssons nærmeste kunstneriske slægtning i denne henseende må være danske Per Kirkeby, hvis lyriske naturlige abstraktioner også tillader grundfjeldet, denne gang i en byzantinsk-grønlandsk version, at spidse ud under mere flygtige ekkoer af tåge og planteliv. Ligesom Kirkeby er Eriksson en sjov blanding af en senromantiker og en konceptualist, der kun tøvende og indirekte vender sig mod naturen. Anledning: en pludselig overfølsomhed over for elektricitet, bindemidlet bag det verdensomspændende netværk, som medieteorikeren Marshall McLuhan beskrev som den globale landsby. For Eriksson resulterede dette i en afkobling fra netværket og tilbagetrækning til Medelplana i den sydlige kant af Vänern-søen. Medelplanas natur har været detaljeret detaljeret i fotobøger med for eksempel et snævert fokus på nøgne trægrene i sneen, små øer med smeltende sne eller omdannelsen af det vestlige Sveriges terræn ved dets refleksion i vandlinjen.

Ellers har Erikssons arbejde i lang tid svævet omkring de menneskeskabte vinduer, der beskytter os mod naturen, både billedligt og bogstaveligt. En række malerier fangede for eksempel de fjerne vinduesrefleksioner, som bilens forlygter kastede på bagvæggene i hans elektricitetsfrie hus. Og bronzestøbninger gav opstandelse til de fugle, der var fløjet ind i de samme dødelige, usynlige vinduer, hvis refleksioner de havde overset med fatale konsekvenser. De tynde kanaler, der bruges

2 Guidede Gallerivandring Efterår 2021

Borgergade – Etage Projects, Galerie Pi, Benoni, Tableau, Galleri KANT, Susanne Ottesen

til at kaste bronzen, blev bevaret for at tjene som grene og genforbinde fuglene til deres forladte livsverden. Selv Erikssons støbninger af prosaiske molehills udøver det samme pres på vores identitetsbærende skærme, for når molerne bryder igennem deres overskud af underjordisk udgravningsmateriale på middelklassens græsplæner, vises der huller i jorden, som vi helst ikke vil se under vores promenader i haven. Da Erikssons ti-årige søn foregav at være en muldvarp i deres egen have, måtte Eriksson naturligvis stige ned i hullet og mærke jordens omfavelse:

Forskydninger er mærkelige. At se et landskab fra en myres perspektiv og mærke jordens fugtighed. Jeg sætter mig på hug og får mig selv til at føle sig 'usynlig'. Støjen fra biler på den store vej er næsten ikke til at høre, og jeg kan følge tidens lag i sedimentet omkring mig.

Det er dette myre-øje-perspektiv af landskabet, udslettet af mennesket ved indhyllingen af jordens sediment, som Eriksson har overført til lærred. Den tidligere gennemsigtige vinduesrude er tilsmudset, bliver væsentligt mærkbar gennem en visualisering af dens engang undertrykte mineraler, hvilket får den til at revne i tunge skår. Men Eriksson glemmer ikke, at den natur, der præsenteres i hans malerier, formidles som uundgåeligt medieret. Som du kan fornemme fra hans seneste katalogfotografier af malerierne, kan de have fordel af at blive frigivet tilbage i den natur, de skildrer på en sanseafstand.